

Ezen lapok minden heten négyyszer, u. m. kedden, csütörtökön, pént. és vasár. jelennek meg. Előfizetési ár félve Buda-pesten házhöz-hordással 5 ft., Postán borítékban hetenként kétszer küldve 6 ft. 24 kr., négyszer küldve pedig 7 ft. 12 kr. pp. A hirdetések minden négyezer hasábozott apróbetűs soráért vagy ennek helye-

Kedden

641.

Augustus 10. 1847.

Ért 5 cz. kr. a kettős hasábozóra pedig 10 p. kr. fizetendő. Előfizetési helyben a kiadóhivatalban, hatvani utca Horváth-házban 533ik szám alatt földszint, és minden királyi postahivatalnál. — Az usztriai birodalomban a külföldre menendő példányok csak a bécsi császári postahivatalnál rendelhetők meg.

BUDAPESTI HIRADÓ.

TARTALOM. Magyarország és Erdély. Kinevezések. Előléptetések. Halálozás. A falusi iskolák állapotáról III. (Magyarország elemi tanodáinak szabályairól). — Megyei: Közgyűlés Komáromban. Budapesti hírhang. külföldi vegyes közlemények. K u f f ö l e. Nagy-britannia. Franciaország. Spanyolország. Svécia. Olaszország. Poroszország. Oroszország. Amerika. Hivatalos és magánhirdetések. Loteriahuzások. Nemzeti színházjatekrend. Gabonaár. Statuspapírok és részvények árkerete. Dunavizállás. IRODALOM és TUDOMÁNY. Schlosser's Weltgeschichte für das deutsche Volk és Bajza Világtörténete.

MAGYARORSZÁG ÉS ERDÉLY.

Ö cs. a p. kir. Főlsége Karácsonyi Mihályt a középpont ki. könyvbíró főhivatal 's tanulmányi bizottság főnökekét kir. tanácsossá 's a pesti József-partonada igazgatójává kinevezni legkegy. méltóztatott. K r e n o s z Frigyes pesti harminczadivatali irnok a debreczeni kerületi sós- és harminczad-telegyelőségnél számotváltón kinevezve. A mlgu magy. kir. udv. Kamara Dominkovics Ferencet a hradeki kir. sóhivatalnál ellenőrködő mázsamesztő sóvári kir. sóárnyéknak; F o r m a n e k Alajos szolnoki nyugalmazott számlamestert a sóvári k. sóhivatalhoz ellenőrk. 's M o r a Mátyas nyugalmazott szolnoki számlamestert k. sómászálót; — 's végre a Maluzsinán megüresült kir. úsztrikói és helyettes bányabírósi állományra H i l v i n s József kir. bányagyakorokot érdemesíté. H e i n r i c h Lipót broczkai harminczados f. évi július 21kén meghalálozott.

Néhány szó a falusi iskolák állapotáról. III. (Magyarország elemi tanodáinak szabályairól.) A mely kormány népet szellemileg és anyagiilag boldoggá tenni kívánja, annak mulhatlan kötelessége a népnevelést, mint a mondott cél elérésére egyáltalában szükséges eszközt, gondjai legfőbbikévé tenni, különösen ápolni. A kormány tehát bizonyosan minden jólelkű honfájára tette magát méltóvá, midőn a nevelés élére állott és azt rendezni, ápolni, vezetni elkötelezte magát, mert így ott áll, hol állania szoros tiszte 's hivatása követeli. Csekély véleményem szerint azonban a kormány ohajtott célt az elkezdett pályán bajosan érend, hacsak előbb néhány hiányt a népnevelés és tanodák körül tett intézkedéseiben minélelőbb el nem hárít. Ezen hiányokat akarom én itt röviden kimutatni. Némelyek talán szerénytelenségnek, sőt vakmerőségnek fogják tekinteni a felbőszítés intézkedéseinek bírálgatását; kiknek azonban csak azt felelem, hogy mindenütt, de leginkább alkotmányos országban, igen hasznos, sőt szükséges a kormány részéről a nemzet vélekedéseit intézőinek körül ismerni, a polgárnak pedig kötelessége vélekedését szerényen nyilatkoztatni, mert a közakarattól folyó törvények örömet teljesítenek, midőn a hatalomszó parancsának csak a kénytelenség hódol. Az elemi tanodák szabályairól, véleményem szerint, négy főnyeges hiány mutatkozik.

1) Hogy nem alkotmányos méhből születnek. Nem akarok meddő vitakozásba ereszkedni az iránt, kit illeszen hazánkban a nevelés intézése fenálló törvényeink, vagy törvényszerű szokásainknál fogva? annyit azonban igaznak vélek, hogy a nemzet az alkotmányosság fogalmánál

*) Felvilágosult kormányok jószándéku kritika csak kedves lehet. A nyílt és szabad szó illik férfiuhoz, — mi annak mindig öröme adunk helyet, a jelen esetben azért is, hogy ezen fellelő fontos tárgy iránt eszmecserére alkalmat szolgáltatassunk. Az audiatu uraque pars' allandó elvünk, és nem ketekedünk, hogy azon esetben is lesz alkalmunk az iránti hívseggünkkel bebizonnyanunk. — S z e r k.

Irodalom és Tudomány.

SCHLOSSER's Weltgeschichte für das Deutsche Volk, és BAJZA Világtörténete *).

Bajza világtörténetét ohajta vártam, 's minthogy magam is e mező választam munkálkodásom terül, örömmel fogtam kezembe a csinosan kiállított füzeteket; betűről betűre nyeltem le előbeszédének tartalmát, mert az abban előtört izlés, tapintat, stíli egy meglehetősen eredeti műre nyújtott reményt keblemben. Szerző tekintélyes kufföket emlit: ünnepeit férfiakat nevez, kiket vezetőkül választta, 's utóbb állítja, mikép történetében az eredetiség az ügyes egybeállításban, czelszerű választásban 's azon szellemben alapodik, mely az egész munkát atlengi, 's hogy ilyenmü eredetiséggel joga van jelen munkájának is. Azt mondja továbbá: magyar írónak történetírásban egyeb lehetség nem marad nyitva, mint vagy külföldi jeles munkát fordítani által, vagy a legtöbb hitelt érdemlő második kézből kölcsönzött anyagot állítani össze. Végre lap VII., mikép a világtörténet-írók közt talán egy sincs, ki elődeinek dolgozatait egyszer más-szor egészen a szavakhoz tapadásig ne használta volna 'stb.

A kritikust szerzőben rég ismerem; tudom, mikép e téren bizonyos elvével fogva nem müködik darab idő óta — többek közt azért, mert nem tartja a közönséget arra megértnek. Vegye

*) Hogy e bírálat jóval előbb meg volt írva, mint az, mely a B. P. H. 604. 's köv. számban közölletett, azt a jelen bírálat írójá bizonyos okoknál fogva tudatni szükségesnek tartotta, 's hazinca G. urnak hozzákn beküldött és sejtájkéül írt követk. soráival bizonyítja be. „Prof. Palkovics Antal ur felszólítására bizonyitom, hogy a Bajza József ur Világtörténete" három első füzetének részletes egybebeszélő bírálatát, a munka megjelenésével azonnal, még a múlt évben tebt, a bírálat ur közlése mellett olvastam. — Ujhely, Julius 7én 1847. Kazinczy Gábor — Midőn pedig e bírálatot ezennel szinte közöljük, elvinkhez híven lapunkat nyitva tartjuk Bajza ur ellennyilatkozatának is. — S z e r k.

fogva joggal bír, fenálló törvényeit, szokásait, jogait a kor kívánatai szerint törvényes uton másítani, módosítani, bővíteni, megszorítani, eltörölni. — Ez így levén, sokkal tanácsosb lett volna, a nemzetben mutatkozó kedvet és készséget a népnevelés ügyének tökéltetésére iránt igénybe véve, közérvel munkálni a közczélra, mint így a nemzetet nélkülözni, látszólag abban feltékenységet gerjesztve törekvésünk hatását az ellenhatás ereje által csonkítani. Továbbá bizonyos az, hogy a nevelés fölvirágoztatására tetemes költség kívánatik, ezt csak a nemzet adhatja meg, kell is, hogy megadja; mi ismét csak alkotmányos uton eszközölhető. Végre a nevelési ügy intézésében a törvényhatóságok folytonos közremunkálása mulhatlanul szükséges; hogy ezek az önközök által is ültetni segített esemétet örömeztessék, nagyobb gonddal és buzgalommal ápolandják, mint azt, melyről úgy hiszik, hogy nem annak rendje szerint ültetett kertjökbe, az eddigi tapasztalás eléggé bizonyítja. — A népnevelés ügyének kellő elintézése bonyolodott portéka, sok igényekbe 's érdekekbe vágó dolog, azt helyesen rendezni, az egész törvényhozásnak is súlyos föladat, és így annak csak egyik része azt soha teljesen rendezni nem bírandja. — Vis unita fortior.

2) Hogy áldásait nem az egész nemzetre terjesztik. Midőn a kormány intézkedésének e címét: „Magyarország elemi tanodáinak szabályai" olvastam, azon örömtől repeszt szívem, hogy a nevelés terén a nemzet különféle vallásfelekezetei között régtől fenálló választófalak végre valahára leomlanak, 's a kormány atyailag fogja népének minden vallásfelekezeti osztályait fölkarolva, a polgárosodás tetőpontjának megközelítéséhez vezetni a népnevelés által. Azonban a küszöböt átlépve, örömem szomorúságra vált tozott, látván, hogy az újabb intézkedések ismét csak a katolikusokat illetik, a többi vallásfelekezeteket ismét magokra hagyván. — Jól tudom én, hogy protestans atyánkfiai törvény által biztosítottak magoknak a tanítási és nevelési ügy független kezelését, és így természetes, hogy intézvény által a dolgok jelen állapotát megváltoztatni nem lehetvén, ugyanazért ezekről a kormány nem is rendelkezhetett. Ámde ha protestans atyánkfainak ama hangos panaszait figyelembe vesszük, melyek szerint szüntelen azért zúgolódnak, hogy midőn a kormány a katolikusoknál a nevelésügyet ápolja, akkor ök egészen önmagokra hagyatnak, könnyen meggyőződhetünk, hogy ök kellő törvényes biztosítékok mellett igen is hajlandók volnának, ezen törvényszerű kiváltságukról lemondva, a nevelés közügyét az egész nemzet rendelkezés alá bocsátani, csakhogy annak virágoztatása végett az egész nemzet pártolását, mint illik — és rendezett országban szükséges is — megnyerhessék. — Minek tehát az elégtelenséget újra fölaklatni? minek a választófalakat ismét megerősíteni? holott törvényhozóilag, ha valaha, most bizonyosan legkönnyebben leonthatók volnának e téren! Valamint minden törvényesen bevett vallásfelekezet méltán igényelhet a kormánytól törvényes pártolást a nevelés ügyben: úgy viszont a kormány soha senki kedvéért kezéből a nevelés gyeplyéjének vezetését vesztély nélkül ki nem ereszt-heti! — Mit mondjak a zsidókról? mennyi 's pedig nem egészen alaptalan panasz a honban e szerencsétlen népfaj ellen? és nem gondoljuk meg, hogy a panaszok sulya minfejükre hull vissza! Mit tetünk mi ezen nép nevelésének előmozdítása végett? tudjuk-e hivatalosan ezen nép vallásának

bárcsak erkölcsi elveit? kérdeztük-e valaha: vajjon és minő készütségü, minő vallási és erkölcsi elvekkel bíró egyének vezeték e néposztály vallásos, erkölcsi és polgári oktatását, nevelését? — Valóban a rosul ápolott vagy vadul fölnevelkedő fának nem lehet egyéb, mint fanyar gyümölcse! Pedig minhasznunk követeli, hogy ezen néposztály erkölcsi neveléséről minél gyorsabban és erélyesebben gondoskodjunk; tekintünk pórnépünk sorsára, ez csak úgy javítható, ha előbb a zsidóság erkölcsi érzelme fölbeszítve, nemesítve, tökéltésítve leend! — Valakit a társaság kebelébe fölvenni, terheit vele megosztani, — de a társaság hasznáiból kizárva, vele mitsem törődni, ez megfoghatlan képtelenség!

3) Hogy nem közalakra, hanem a magánosak buzgóására, jótékonyságára, adakozására, erszényére építvök. A nevelési ügy rendes és sikeres kezelése tetemes költséget igényel. A nevelés áldásiban valamint minden polgár részesítendő, úgy a nevelés terheit minden egyes polgár aránylag viselni köteles. A közteher közösen viselve igazságosan oszlik föl 's könnyebben viselhető, holott aránytalanul fölözvva, midőn az egyiknek vállát nem is érinti, akkor a másikat súlyosan terheli. Mi volt eddig a népnevelés pangásának egyik sark-oka? bizonyosan az, hogy közügy gyanánt nem tekintetvén nem közalakra, hanem az egyes osztályok vagy egyének buzgóságára, belátására, adakozására, erszényére volt fektetve. A kegyelem ápolta növénynek szükségkép pangania kellett, kellend ismét, valamig közgondoskodásra, ápolásra bizva nem leend! — Vegyük egy kissé gyakorlatilag a dolgot. A helységet 80 egész telkes jó módos polgár lakja, — urasága tehető — müvelt eszü, jó lelki buzgó hazafi, ugyan azért a népnevelést áldozattal is előmozdítani mindenkor kész. — B. helységet lakja 30 félhelyes tehetőbb jobbgy, — urasága hat szinte tehetőbb és müvelten család-ból áll — ezektől a tanoda-épülethez szükséges belső telken kívül mi sem reményelhető; nemde A helység tanodát könnyen fog építeni, azt könnyen fen fogja tartani, mestert könnyen fogja fizetni? — B. ellenben tanodát alig bír építeni, mesterét csak tengetni fogja — holott köz összefogással, bírtok-aránnyal adózással mindkét helység tanodát könnyen fogna építeni, mesterét tisztességesen fogna tartani. A mi áll kiesinyben, inkább fog állani nagyban. Holott a mostani rendszer mellett midőn egyik községben a nevelés-ügy, a mester fölözleg van adományozva, akkor a másikban minden erőlködés dacára kinosan tengődik. — Ugy, de hazánkban nincs rendes alap vagy pénzár a nevelés ápolására, tehát erről a kormány nem is rendelkezhetett! Ugy van, — de ezen kellett volna a dolgot kezdenie! és mivel ez csak országgyűlésileg kivihető, ugyanazért azt bevárando vala! — „Ugy, de a kormányunk eddig is csak kellett valamit tennie.“ Am legyen! De én nem azt keresem: jól vagy roszul tett-e a kormány? hanem tettének lesz-e kivánt eredménye? és erre csak azt lehet felelnem, hogy ha itt némely javulás fog is általa előidézteni azon készségnél fogva, mely szerint napjainkban minden jó hazafi gondja a népnevelés előmozdítására van irányozva, mindazáltal ezen javulás csak részletes, mulandó, változando, nem pedig általános, szilárd, állhatatos leend mindaddig, valamig a nevelésügy közalakra fektetve nem leend! Jóslatomat az idő fogja igazolni!

Végre 4) hogy a népnevelés ügyének vezetését természetes folyamából elvonva, mester-

is, mely az egészet atlengi; 's a ki ezeket is áteszi, az nem segédforrást használ, az szellemet, az az írói magát teszi át, — szóval: az nem több fordítónál. Felhivom szerzőt, mutassa ki a lapot, hol követi Rotteck Policzet vagy Mullert; vagy Schlosser kit vett vezérül? kit követ? Az általa emlitett Bredow kis története itt szóba sem jöhet. Policz 4 kötetes világtörténete pedig a synchronistikát 's az eseményeknek egy időben csoportoztatást tünteti elő. Hasonlítsa szerző Milottal Rottecket egybe, nem üt-e el szellemök, pedig az eseményeket nem tagadják, 's nem változtatgatják! A mindent filosofuslyi lelekkel felkaroló, gyakran az elmelkedés árjába tulságig elmerülő Rottecket — ki-ről alább meg bővebben — nem különböztetjük-e meg a több olvasottsággal 's így tudományilag, több oldalú felfogással 's mégis vonzó előadással író Schlossertől, ki mindenre, a népek szellemi életére is kiterjeszkedik! vagy a történeti philosophiajt tekintve, Hegel, ki minden kornak eseményeit ugyanazon kor szellemében bíralgatja, 's azon tétel körül leng: mikép az eseményeknek szükségképen kellett úgy történniök, a mint történtek az előző okok szerint, 's miután csaknem utánozhatlan magasságra viszi az olvasót — döntőleg tállja ki a történet menetét, 's röviden elmelekbe feszkelik magát az emberiség fejése, 's eseményeinek menete: — mondom a fenlebegő Hegel szellemem különbözök-e Herderétől, ki „Ideen“-jében csaknem két kötetet szán a föld alakulásának, felülete átaltozásának, a növényeknek, éghajlatnak 'stb. az emberekre 's állatokrai befolyásának leírására, míg az utóbbi két kötetben átszátal a történet vázlatán, 's e tételt látszik felkarolni, „milylen volt az emberiség? e vagy ama nép? mily előnyökkel bírt mások felett? javul-e vagy romlik általános meneteben? — És így lehetne Heerennek, ki egyes nepek műveltségi fokozatát: Eichornnak, ki a középkor művészetét mesterileg rajzolja: Rollinnak, Lohrnek 'stb. Beckerrel 's Wachsmuthal szellemeket tulajdon műveikből felfogva leírni. Vagy a magyar történetíróit nevezve, hányan dolgozák azt föl, 's mégis nincs-e elvaló nevezete Katonának, Engelnek, Fesslernek 'stb. (Polytattatik.)

Endő nyok zben. kr. 3 4 29 24 19 35 30 7 3 43 30 43 43 26 20 2 7 30 14 29 45 12 18 3 1 9 42 59 20 13 35 47 17 32 20 12 16 41 6 32 9

A lejáratú idő 1848-ik évi február 1-iké.

kélt mederbe vezeték. Csekély meggyőződés szerint a népnevelés gyakorlati kezelése minden tekintetben a papságnak valamint hivatala, úgy legszentebb kötelessége. Ettől azt elvenni annyit tennie, mint a fő termékenységre szánt növényt a jól elkészített természetes földből kitépni és melegházba átültetni. A papság jelenen hivatalos ügyeiben főnökeiktől függ, továbbá is csak ezektől ohajt függni. Már pedig az újabb szabályok szerint egy új hatóság állítatik föl a főigazgatókban, melynek a papság a népnevelés ügyében alája rendeltek főnökeinek mellőztével, kiknek egyedül csak a felügyelési és betekintetési jog hagyatik fen a népnevelés és erkölcsös nevelésére. Minden hatóságnak elegendő hatalommal kell bírnia céljainak létesítésére és alattjainak kormányzására néve. Minő hatalommal fog ezen új hatóság bírni? Rendeléseinek mi uton-módon fog sikert szerezni? A papság sem honi, sem egyházi törvényeknél fogva neki alávetve nincs; a hatósági és függési viszonyok közte és a papság között meghatározva nincsenek, ha ennek intézkedéseit a papság saját érdekeivel, jogaival, igazsáival összeütközöknék fogja találni, ki fog köztök bíró lenni? ki fogja a hanyag kerületi felügyelőket büntetni, a szorgalmasokat jutalmazni? ki fogja a lelkészből álló helybeli aligazgatót kötelesség-mulasztásért megróni, a buzgót megjutalmazni? A kerületi alesperes hatósága a püspöktől nyert fölhatalmazástól függ, a mennyire ez terjed, annyira terjed amannak hatalma is, annyira terjed az alapság függése is alesperesétől és nem tovább. Az alesperesekre ruházott felügyelők tiszte valóban súlyos és költséges; mikint fogja p. o. egy 18 száz, 2 ezer lélekből álló gyülekezetnek kormányzásával megbízott, káplánnal el nem látott, nem is igen bőven javadalmazott alesperes 14 plebániából álló 20—25 tanodával bíró kerületet rendezni, lelkészi hivatalának hátramaradása vagy gazdaságának elhanyagolása nélkül meglátogathatni, még pedig fölül rá ingyen? Avagy talán előmozdítás reményében? Ugy, de ez nem a főigazgatótól függ, hanem a püspöktől. Hát ha ez a szorgalmas alesperest figyelme sem méltatja? — A mesterek fogadása vagy elbocsátása eddig nagyjából a plebánosoktól függött, a mi épen nem helyes hely, jövőben függne az alesperestől, községtől és uraságtól, mint kijelölési joggal bírótól, a főigazgató helybenhagyása mellett, a plebános teljesen nélkülözve levén, ez még kevésbé helyes lehet, mert mikint függjön az tőlem, mint aligazgatótól, kiknek sorsára én legkisebb befolyással sem bírok. Mikint lehet ott a mestereket érdemök szerint jutalmazni vagy büntetni, hol előmozdításuk vagy mellőztetésük nem egyenesen a kormánytól függ, hanem az alesperes, vagy község, vagy uraság, vagy gyám, vagy jótévő kegyéből eredő kijelöléstől? — Elkerülhetlenül szükséges, hogy a kormány a népnevelés gépének és folyamának egész szerkezetét és alkatrészeit nemcsak elméletileg, hanem tapasztalattal ismerje. A főigazgatói hivatal mindezekről mikint szerzend magának kellő tudomást? merő hivatalos jelentésekből? ekkor leendő irás elég, de annál kevesebb siker! vagy a néptanodákat személyesen is látogatandja — a mint kell is, hogy látogassa — ekkor a kerületeket bátran lehet is kell is kisebbekre fősztani — és így a költséget végtelenül szaporítani.

Nem tagadom, hogy a főigazgatói hatóság szükséges, csak hogy csekély véleményem szerint sokkal üdvösebb lett volna azzal minden püspököt a maga megyéjében feleltetve és a kormány egyenes felügyelése alatt fölruházni több tekintetnél fogva; a) mert ő a nép vallásos és erkölcsi nevelésének intézője, igazgatásától úgy sem fosztható meg; b) mert a kerületi felügyelők mint alesperesek és a helybeli aligazgatók mint lelkészek hivatalosra válnak; c) mert tisztelettel fogva törvényes vizsgálótól tartani köteles levén, valamint papjait, úgy mestereit is mind személyekben mind tehetségeikben és hatáskörükben legkönnyebben és biztosabban megismerhetné; d) mert általában jól levén adományozva ezen tiszteletnek is minden újabb költekezés nélkül könnyen megtehető; e) mert a hierarchiai fokozatoknál fogva a népnevelés kezelői köllően subordinálva levén egy tökéletesen mozgó-gépet legkönnyebben lehetne a népnevelésben alkotni a kormányhoz közvetlenül befolyása alatt.

Ezek azon lényeges hiányok a kormány újabb intézkedéseiben a népnevelés ügye körül, melyek bennem aggodást szülnek, vajjon leendő-e a kormány jó szándékú törekvésének ohajtott sikere a népnevelés mezéjén. — Mi volna ezek szerint a kormányzat ezentul teendője? erről — valamint némely más dolgokról is nézetemet, ha kedvem tartja, 's a tek. szerkesztőség az illy szellemű dolgozatokat lapjában szivesen fogadja*, egy közelebbi alkalommal talán közölni fogom. — Nagy Sándor m. k. öreglaki plebános.

Megyék.

KOMÁROMBÓL, aug. hó 7. Jelen évnegyedes közgyűlésünket f. évi aug. 2kán elnökölő főispán ur ő nma megnyitván, két tárgyat tőn említett: első volt fens. István főispán kir. helytartónk honunkbani körutazása, 's az ez alkalomra leendő tisztelgő küldöttségnek, — amásodik pedig a közelgő országgyűlés miatt egy az utasítások kidolgozására leendő választmányának kinevezése. — Az elsőre néve a rendek ő nma által önértelmök sugallatát látván tolmácsolva, egy számos tagból álló tisztelgő küldöttség kinevezését elhatározták; — a másodikra azonban két ellenészrevétel hangzott a radicalok részéről, jelesül: az egyiknek nem tetszett, hogy a főispán tesz illyes indítványt, mivel az a rendeknek kezdeményezési jogába vág; a másik pedig aggodalmat látott abban, hogy ő nma a választmány üléseit nyilvánosan tartandóknak véleményezte. — 'S im édes radical urak, a handabandázás veszetége mire nem vezet, hát nem ti kürtöltétek-e mindig 's minden időben a nyilvánosságot, 's most midőn ez felülről jó, nem ti akartok-e ennek gátot vetni?

*Szivesen vendüknk mindenesetre, sőt az igen érdemes írók ígertének mielőbbi valóítására bizodalmason kérjük. — Szerk.

hogy ezzel is megmutassátok, mennyire vagytok következetesek elveitekhez. — Ezen észrevételek azonban a rendek nagy többsége által el nem fogadttván, főispán ő nma elterjesztése szerint, a választmány kinevezése elrendeltetett, 's üléseit nyilván fogja tartani. Ezekután a következetesség nagy embere T. Z. felkelt 's I. J. főügyész 's Z. K. szolgabíró azon váddal illette, mikint ők hivatalos állásukkal viszszaélve egy nemesembert a tisztujtást követő napon minden ok nélkül elfogattak, 's azt letartóztatva a megyei börtönbe zártatták; ennélfogva ezen sérelmét a befogottnak tárgyalás alá venni, 's az illetőket eheli merénylőként köllően megfedetni kéri. — A menyörgős szavak, melyel a tisztelt szónok előadását fűszerezte, ugyan csak nagy hatással voltak ám ránk, 's csak kevés híja volt, hogy meg nem éljenzünk; később azonban, midőn értésünkre esett, hogy az elfogott egyén nem épen ok nélkül, hanem lopás gyanuból, 's nem is a vádlottak által, hanem egy megyei eskütt által tartóztatott volna le, addig, míg ez által kihallgatattván az nap szabad lábra is állították; de értésünkre esvén az is, hogy a letartóztatott egyén nem is annyira a lae gnyust érzi sértve, mint inkább érszénye megüresülvén, ezen fellépése által az illető feladottakban egy kis terrorizmust előidéznai akarván, ezek által kívánta megtöltetni, 's hogy a befogottnak bizonyos lakása sem volna; elhatároztuk: hogy az illető feladottak ezen tény iránt nyilatkozatot, a letartóztatott eskütt ur pedig e tárgyban jelentést tegyen. — Ennek végeztével I. J. kelt fel 's beszéde elején köllően megrögzdöztvén: mennyire ellensége ő a személyeskedéseknek, 's mennyire ohajtja ő ezeket kikerülni; azonban mivel az előbbi tárgy már szőnyegre jött, kénytelen ő is nyilatkozni, ámde most sem azért, mintha ő személyeket megnevezni 's feladni ohajtana, hanem csak — hanem csak mégis vannak a megyében hivatalos visszaélések, de ne kívánják a rendek, hogy azokat elősorolja, mert személyeskedni nem kíván. — Mely nyilatkozatra azonban ernyedetlen elsőalispánunk kijelentette a maga 's az egész tisztikar nevében, hogy épen ne vonakodjék szóló ur a tények megnevezéséről, hanem csak nyilvánítsa mind azon visszaéléseket, sőt nevezze meg azoknak elkövetőit; hisz a scandalum, melyet az egészéből előidéznai akartak, már megvan, 's hogy a tisztikar illy kijelentések után a rendek előtt tisztán nem állhat; mely kijelentések első alispán urnak a tisztikar magavá tévén követelték a tényeket, 's azoknak elkövetőit megneveztetni. — 'S im most tisztelt olvasók, mert borzasztó tények következnek 's Komárommegyét nagy veszély fenyegeti, — a hivatali felügyelők vége hossza nem lesz, 's ti radicalok ide seregjeltek, meutsetek meg Komáromot a perplexitástól, mert lesz nyilás számotokra, mert gondoskodót rólatok nagy vezérek. — Halljuk azonban a borzasztó tényeket. 1) P. L. szolgabíró ezeltől mintegy három évvel lopás iránt tévén vizsgálatot, midőn az egyik bűnlátsi kihallgatta volna, ezt rá akarta beszélni, hogy vajjon P. J. volt szolgabíróra is, 's ekkor neki semmi bántása sem lesz, 's hogy ugyanezen szolgabíró a feladó kukoriczájában vadászott, 's midőn a esősz által ettől elfiltatott volna, oda nyilatkozott, hogy ha uradnak kára van, becsültesse meg. 2) M. J. eskütt, a tisztujtás előtt a nemességet maga részére hódítani ohajtván illy szavakat ejtett „megbánjátok, ha velem nem tartotok.“ 3) N. K. főjegyző ezeket mondotta egy alkalomkor szobájában, jó hogy az urak a petitiótól elállottak, mert különben jót nem állók, hogy az urak mind egyik el nem várnak.“ 4) Kömlődön fél év multával egy agyonverési tárgyban mindaddig vizsgálat nem történt. 5) K. I. helységben B. Z. aladósded egy bűntett iránt inquirált. 6) B. F. főbíró a t—i hadnagy-választást újra megtartotta 's ekkor a hadnagy-választásra kijelölést tett. 7) N. S. sz. bíró a tisztet a megyei limitatióval felebb adatta. A rk ezen feladók iránt a szerint intézkedtek: hogy miután a két első vádra, ha vizsgálatot rendelni akarnak, szükségkép kell tudniok, kiket hallgassanak ki e tárgyban, miután a feladó ur a vádatok csak hallomásból vetteknk nyilvánította, ennélfogva a feladó urat vádjának irásban leendő beadására azoknak nevével együtt, kik a vád iránt kihallgatandók lesznek, megnevezésére utasították; a harmadikra néve: miután az, hogy az illetők a petitiótól el sem állottak, de azért nem hogy elvérzettek, de még csak roz szóval sem illetettek, 's miután a vádlott is e tárgyban oda nyilatkozott volna, hogy ő ezen általa állítólagosan tett kifejezése nem is emlékeznék, mint mende-monda vétetvén, figyelmet nem érdemlőnek nyilvánítottak. A többi feladókra néve pedig az illetők nyilatkozat-adásra szólítottak fel. Láthatja tehát ebből a tisztelt olvasó, hogy mégsem vagyunk ám olly nagy zavarban, mint előre képzeltük; hanem csak kellett egy kis lármának lenni, 's mert a kormány ellen nem döröghettünk, tehát civakodtunk egymás közt, hisz ez a magyar jellem; vagy hogy azon anecdotának elégtétessék, miszerint egy köznemes tisztujtásról haza ballagtában kérdezte: milyen volt a tisztujtás? nem ért biz az semmit, hiszen egy becsületes verekedés sem történt. — Megyei levelezések során Ugoasé, elhunyt nádorunk emléket örökítendő. — Borsonak a nádor-választás iránt. — Hevesnek a parádi vizsgálat iránti sérelme: egy Temesvári városa levele a városok rendezése tárgyában, az országgyűlési utasításokat kidolgozó választmányhoz utasították. — Másnap a scontro-olvasásnál egy kis intermezzo volt. A jegyző ugyanis a recapitulatio olvasásával sietett 's erre P. M. annyira haragba jött, hogy felugorra ült helyéből, a jegyzőt, amug szokása szerint, ugyancsak megleckezte, 's midőn a jegyző védelmére némmelleg felszóllalt, a háromság ugyanancsak megmutatta, ki a legény a csárdában, 's hogy az adminisztratív ügyeket hogyan kell vezérelni; hogy azok mielőbb üdvös elintézés által czélt érjenek, először a jegyző lassan olvasson, 's a más-k, hogy a csendes tanácskozást helytelen felriadások által szükséges gátolni, 's harmadszor, hogy nálunknál szakértőbb embereknek tanácsot kell adni, 's negyedszer, ha rendre

utasítanak az által, kit a rendutasítás jognál fogva illet 's ki a rendet nem zavarta, viszon-rendre utasítsuk. Itt azonban meg kell jegyeznem, hogyha már csakugyan csekély egyéniségem volt indító ok arra — mint megjegyezni méltóztattak — hogy az adminisztratív ügyekben befolyani akarnak a radical urak, úgy most ismét igen alázatos kérelmem az: hogy ha illy módon akarják a befolyást gyakorolni jövőre is, mint jelen közgyűlésen, úgy inkább menjenek haza, mielőtt a tanácskozási teremtet illy, ezilhoz nem vezető 's a tanácskozást csak hátráltatni vágyó felriadások 's haszontalan szőzaporítások tárgyává tegyék; mert az idő, ha egyszer elpergett, többé vissza nem jó. — Rend. lev.

BUDAPESTI HIRHARANG. Az országház nagy tereme István főherczeg elfogadására a várbán már diszítették, 's a város is elkezdé az egyenesen oda vezető utcát köveztetni, utóbb mindazáltal a díszpiazti lakosság kényelmére azon kövezést félbenhagyatá, 's a kövek nagy része fölszaggatva hever, és kocskira néve járhatlanná teszük az utcát; e szerint az egész díszmenet szükségkép a szép díszpiazcon fog átvonulni, 's ezen intézkedés által nagy hállára kötelezé a városi hatóság az ottani lakoságot. — Népszínműveink előadó személyzete már teljes számban visszaérkezvén Pestre, színházunk játékrende kissé elénkülnei kezd, csak az ének nem akar boldogulni, mióta nemzeti egyik családonya elröplött; jó, hogy ismét vissza fog térni, mert csak most láthatja mindenki: mire megyünk nélküle. Az előre hirdett „Rongyszédő“ természetesen ismét elmaradt, hogy a jó szokásból ki ne maradjunk. — Különös kis kaland ment véghez mult héten egy fürdőben; egy szép Desdemona ugyanis talákt adott kedvesének; de Othello történetesen ott lelé őket, 's az imádó hátra igen határozott ellenmondást irt, olly nagy beütéssel, hogy vak is elolvashatja, ha ujjhegyével végig tapint rajta. Az imádó ez alkalommal azon igen nevezetes természettudományi felföldözéshz jutott, hogy a meleg fürdő sem bir annyi izzasztó erővel, mint egy czélszerűleg alkalmazott nádpálcza. — A váci utcában csinos hölgyet láttunk, ki karján bozontos ölelet cipzelt, 's midőn ezen kissé boszankodni akaránk, egy ismerőtől azon felvilágosítást nyertük, hogy mult évben ugyanazon asszonyságnak kis fiát a dajka a második emelet egyik ablakából utcára ejté; ezen szomorú eset tette őt tehát öltözött vigyázóvá, hogy most még ölelet sem bízza másra. — A ráczvárosi piacon még most is olly rendezetlenül állnak a szekerek, hogy csak nagy ügyességgel lehet köztök elhaladni, 's többször megtörtént már, hogy hintók egészen elakadtak azon tömkelegben, 's ezenkül a sok ló a folytonos tanyázás közben olly sok szemetet csinál, mely bizony nem válik díszére a városnak, és az egészséget sem mozdítja elő. A körülakók már kérelemmel is járultak e baj orvoslása iránt az illetőkhöz, de mindaddig semmi intézkedés nem történt. Talán azt hiszik az illető urak, hogy mivel a tanult orvosok sem bírnak minden bajt megorvosolni, tehát őket még kevésbé lehet illyes mire kötelezni? — Sok szerencsétlen új szót faragtak már, de a képzelhető csunyábbat az „ujdondász“ szóal, mely eleinte csak gnyul használatot, 's most tökéletesen meg akar már polgárosulni, épen mint falukon némely emberek gnyuvevei utójjára valódi családnevekké változnak. Miért nem inkább „hírész“, ha már épen új szó kell, ebben aztán legalább ész is lesz, mi az ujdonságoknak sem árt, legalább néha-néha, a zítin tulajdonképen nem is ujdonság az mind, a mit irnak, hanem mindenesetre hír. Mi tehát az ujdondász ellen ünneppélyesen protestálunk és a „hírész“ mellett szavazunk, sőt még a szinte nem szép „ujdász“ is jobban hangzanék, mint a szájgölgönyezetű „ujdondász.“ — Budán egy különös koldus alkalmatlankodik most, mindennél egész alázatossággal mondja, mikép ő olly jó házból származott, hogy polgárokhoz nem bocsátkozhatik le, hanem csupán nemes emberektől fogad el alamizsnát. És e koldus nem igen eszalatköz számadásában, mert sok helyen kap alamizsnát hiúságból, honnan különben vigasztalás nélkül utasítanak el. — Mindinkább közelít azon remény valószínűsül, miszerint Kolozsvár vasút által kapcsolatba fog hozatni Debreczennel; ha aztán Pestől Debreczenig is elkészülend a vasút, akkor a pesti közönség nagy része a debreczeni és kolozsvári színházban fog zártszékeket bérelni, hogy pesti jeles művészeinket gyakrabban láthassuk, mint most. — Tudjuk már, miért van a hajóhid mindig rozsul világitva, a hajókban sok szállástalan csavargó szokta az éjszakát eltölteni, 's ezek álmát a világosság háborítaná, sőt ellillanásukat is nehezitené, ha történetesen a rendőrség által üzőbe vétetnének. — Nem rég temetés vonult végig az utcán, 's a nagy tolongás miatt két férfi megállni kényszerülvén, szivarukat nyugottan füstölték; egy komor rendőr azonban redőkbé szedett homlokuk parancsolá nekik, hogy tüstint vegyék ki szájkökből a szivart, különben — illyen amolyn 'sat. A két ur engedett, ámbár a különös tilalom okát nem mondá meg nekik a morra rendőr. — Bizonyos családnál egy szakácsné igen rozsul viselé magát, sőt lopott is, szolgálati könyvében ezt annak rende szerint lélekisméretesen megemlíté az uraság, hogy ez másoknak óvasul szolgálhasson; azóta azonban a nyilvános tudakozó intézetben semmi áron nem kap eselédet! Valóban igen szükséges, hogy a városi hatóság valahára gyökeresen rendezze a nevezett hivatalt, 's visszaéléseit fékezni iparkodjék. — A drága lószőr helyett hirlapokban most ugynevezett erdei grápjut, mely sokkal olcsóbb, ajánlanak a butorhoritóknek pamlag- és székötletkél; de ezek azt hiszik, hogy a szalma még olcsóbb, 's e mellett maradnak, annyival is inkább, mivel a szalmát már a természet maga is pótszerül használja, még pedig sokkal nemesb helyen, mint a szék, vagy pamlag. — Egy mérszátrost a tizenöt krajczár megmaradása annyira fölbosztott, hogy azóta csupán rendkívül silány marhat vág; két nap mulva azonban meggyült baja, mert tulajdon felesége visz-

szakul...
szerve...
nyára...
marhat...
még r...
— más...
zenét...
mellyr...
sen biz...
négyes...
daljáté...
szó utá...
nézések...
kisült...
merné...
író, ki...
egy ör...
legott...
ő csak...
ur legu...
vezni m...
vakra...
tudok...
ajánlot...
mert é...
MC...
's Tre...
szeren...
áldoz...
kivül...
annak...
a szen...
paszta...
vay G...
megvig...
kéteze...
menny...
nem el...
ritete...
nyomo...
mányo...
tőneke...
még...
sereg...
lakát...
mas k...
sége...
bár...
vának...
nak le...
aratás...
a majd...
B...
Me...
sika...
tetben...
koszor...
gyöng...
kájá...
— 2)...
m és...
mésze...
tatás...
A...
p é n...
imez...
5" o...
198,7...
szesen...
kilfész...
174,9...
105,5...
(S...
szám...
is mut...
— Ol...
folyó...
's has...
érkez...
sostul...
A...
által...
szerin...
kedő...
hogy...
kikne...
merő...
vánd...
zonyo...
megsz...
nyítá...
pedés...
mezei...
mutas...
N...
és Jel...
kola...
kező...
ezen...
a de...
M...
egy a...
árul...
a mell...
tetelt...

szakúldó neki a húst, azon üzenettel, hogy illy — húst nem szenved meg konyhájában. Ki a nők hatalmát ismeri, bizonyára azt hiszi, hogy a mézárók magába szállott, 's jobb marhát vásárolt? Oh, nem, ő sokkal jobb politikus, most még rosszabb húst mér, hanem tulajdon konyhája számára — más mézárókból hozat húst. — E napokban nyilvános zenét hallgatunk, 's többi közt oly zeneművet is játszottak, melyről mi állítottuk, hogy keringő, míg egy társunk erősen bizonyozott, miszerint az nem keringő, hanem francia négyes; egy hölgy pedig úgy vélekedett, hogy az valamely daljáték nyitánya, melynek czime nem jutott eszébe. Sok szó után végre fogadás lett a vitából, 's megkérdeztük a zenészek egyikét: mi volt az, mit épen most játszottak? Hát kislit, hogy az bizony — csárdás volt, pedig bizony fogadni mernénk, hogy maga Bihari sem ismerte volna meg! — Egy író, kit nem nevezünk meg, mult héten könyvárusnál levén, egy öreg ur lépett be, 's a kérdé, mi újság? A könyvárus legott Eötvös, Jósika, Kemény 'sat. munkáit ajánlta neki; de ő csak fejté rázá, 's végre így szóla: „Nem kell, hanem . . . ur legujabb munkáját . . . ur azon író volt, kit megnevezni nem akarunk, 's képzelhetni, mennyire elpirult e szavakra szerény örömeben) kérem, mert darab idő óta nem tudok este elaludni, most hát majd ezt is megpróbálom, igen ajánlották.“ Erre . . . ur annyival inkább elszomorodott, mert épen új munkával kínálta a könyvárust. —

MOSSÓCZ. (Turóczböl.) augst. 2. Ki a szomszéd Árva 's Trencsinmegyéknek inségéről olvasott, melyekben több szerencsétlen, e boldog hon jótékony kebelén is éhhalálnak áldozatává lón, Turóczmegyének boldogabb sorsán kétségkívül csodálkozni fog. Azonban mi nem csodálkozunk, kik annak természetes okát tudjuk, 's megyei főispánunknak a szenvedő emberiség iránti kegyes részvétét bőségesen tapasztaljuk, 's méltán magasztaljuk. Ugyanis mlgos báró Révay György, hogy az inséggel küzködő lakosokat atyailag megvigasztalja: gabonadús magtárát megnyitá, 's mintegy kétezer mérőt kölesön kioszta, hogy azt hasonló nemből és mennyiségben akkor fizessék vissza, midőn lesz. Ezzel meg nem elégedvén, múltán magtárát nagylelkűleg majdnem kiürítette volna, tetemes pénzüsszeget is fordít a megyei nyomor enyhítésére. Hogy ne emlitsen ama szép adományokat, melyek a szent írás szavai szerint úgy történnék: hogy ne tudja a balkéz, mit téssen a jobb; még csak azon kiéhiült megyei 's idegen nyomorultak seregéről szólok, mely Mossócson ő méltóságának díszes lakát hetenkint többször elárasztván, a méltos grófnő irlalmassal kezéből nyeri bizodalmanak jutalmát, Isten és emberiségeli kibékülését. Mire nézve midőn ezekért jelenleg a mlgos báró 's családja iránt ezer hálát nyilvánított, ezer áldást kívánok, csak a turóczai 's különösen mossóczi ügyefogyottaknak legbüzböbűbb érzelmeit tölcseolom. — Egyébiránt bő aratást ígérnek arany hullámokban ingadozó vetéseink, csak a majdnem mindennapi eső az össetakarítást ne gátolná. X.

BEL- és KÜLFÖLDI VEGYES KÖZLEMENYEK.
Megjelent legközelebb 1) Heckenast Gusztávnál b. Jósika Miklósnak „Jósika István“ című regénye V kötetben. (A szerző a regényírás pályán magának a legszebb koszorúkat gyűjté; művei — a magyar regény-irodalom gyöngyei, 's így ezen terjedelmes (1143 lapny) újabb munkáját is nem lehet eleve kedves olvasmányul nem ajánlanunk. — 2) Hartleben Konrad Adolfnál Hanák K. János „Természetrajzának 5dik füzeté. (Ezen füzet is 8 táblán természetű ábrákkal van ellátva, 's a magán és nyilvános oktatásra szánt munkának egyik jeles készítő részét képezi.)
A Pestmegye pártfogása alatti hazai első takarékpénztár 1847ik évi július hónapban történt pénzforgalma imez: Mult hó végével maradt készpénz 118,571 ft 14 kr; 5% — 4% betételek és kölcsönöktől befizelt kamatok 198,784 ft 24 kr; visszafizelt tőkék 93,591 ft — kr. Összesen 410,946 ft 37 kr; kikölcsönzöttetett 130,463 ft 56 kr; kifizelt 5% — 4% betételek 's ezekről járó kamatok 174,977 ft 31 kr, 305,441 ft 30 kr. Marad készpénz 105,505 ft 7 kr ezüstpénzben.

(Sáskák.) Háromszék (Erdélyben) a sáskák roppant számmal lepték el; mult hónapban Kezdívásárhely körül is mutatkoztak. — Moldvában szinte mindent elpusztítottak. — Oláhországban a Telliorman kerületben is a kalmaczi folyó körül 5 — 6 hüvelyknyire feküdték egymásra torlasztva 's hasonlólag mindent kiirtottak; azonban az ezen vidékre érkezett néhány ezer gölya a sáskákat négy nap alatt tojástul fölemészette.

A „Magyar Gazda“ szerint a os. kir. ausztriai követség által a bajor és württembergi kormány arról értesített, miszerint az ausztriai kormány az Erdélybe kivándorlók növekedő száma miatt kénytelen lón a következőket határozni: 1) hogy jövedőben csak mezei gazdák 's nem kézművesek, kiknek szaporodásuk az erdélyi szigorú csehviszonyokkal merőben ellenkezik, fognak bebocsátani; 2) hogy a kivándorlók legalább 800 rajnai fnyit értéket mutassanak ki; bizonyos földbirtoknak, vagy mint tulajdonosok, vagy mint bérlők megszerzését 's egy bizonyos községbei felvételüket bebizonyítsák; 3) oly egyéneknek, kik Erdélyben jövedő megtelepedés tekintetéből körülnézni akarunk megkivánatják a) hogy mezei gazdák legyenek, b) hogy 80 rajnai fnyit utiköltséget mutassanak ki, és c) hogy az utat család nélkül tegyék.

Nagy-Enyed városa közönsége július 26kán — a „Mult és Jelen“ hirlap értesítése szerint — a n. nyedi ev. ref. főiskola előjárói kezébe 12 000 ezüstforintot, az ev. ref. egyház kezébe pedig 8000 ezüstforintot fizetett le készpénzben, 's ezen kifizetés által valamint az ugynevezett tiszta quarta, egy a dézma-quarta fizetésétől is megváltotta magát örök időkre.

Mint kell némelly árunak vevőt szerezni, utmutatást ad egy amerikai, ki minap egy mellényt illy ajánló szavakkal árulgatott: „It van egy pirospttyos hercz sárga mellény! — o mellény itt tulajdonképen Albert herczeg számára készített, és pedig egy a királyné által eszközölt szabáspél-

dány szerint; de a hgnek épen akkor, midőn a mellényt hozzá a palotába vittem, szűken volt pénze, pénz nélkül pedig nem akartam odaadni. Most nekem roppant károm van.“

KÜLFÖLD.

NAGYBRITANNIA. London, jul. 30. Lord John Russellnek a Cityben ma történt megválasztását a szabadelvű párt jó előjelnek tekintheti, annyival inkább, mivel minden a Cityben fellépett jelöltek közt legtöbb szavazatot nyert, és követársai Pattison és Rothschild szinte szabadelvű jelöltek lettek, míg a negyedik szabadelvű jelölt sir George Larpent csak 3 szavazati többséggel győzött le Masterman conservatív jelölt által. A szavazatok következően állottak: Russell 7137, Pattison 7030, Rothschild 6792, Masterman 6722 (Larpent 6719); a Masterman után leginkább pártolt conservatív jelöltek 5268 szavazata volt. Egy másik londoni kerületben is, Westminsterben a szabadelvűek győztek, sir de Lacy Evans és Lushington választván Cochrane ur és Mandeville lord ellenében. Egészben véve eddiki 159 választás van tudva, melyek közül 88 szabadelvűekre, 38 peelitákra, 33 protectionistákra esett. A szabadelvű párt ujon meg nem választott tagjai közt az ismeretes Roebuck van, mert Bathban az ismeretes emberszerető Ashley lord, egy peelit és a szabadelvű Duncan lord választottak meg; Roebuck a szónokszékéről mérgesen azt mondá, hogy kudarcza a bigotry fényes győzedelme. A keletindiai társaság elnöke sir John Cam Hobhouse megbukott Nottinghamban, hol bizonyos Walter és a chartisták huüt feje Feargus O'Connor választottak. A cambridgei egyetem választásánál Goulburn, a kincsár volt cancellárja, megbukott, Fielding lord és Law ur választván, az utóbbi London recordere, Ellenborough lord öcsese és buzgó tory. Halifaxban a kincsár cancellárja sir Charles Wood győzött a szavazásnál. Lord John Manners, az „ifju Anglia“ feje, Liverpoolban megválasztott meg ujonan, és a választás sir Tomas Birchre és Cardwell urra. Peel ministeriumbeli kincstári titkokokra esett Boltonban Borington ujonan megválasztott. Staffordban Palmerston híres ellensége Urquhart lett parlament taggá. Ipswichben Gladstone ur, Peel ismeretes ministertársa meg nem választott. A többi választási eredmények közt nincsenek különös nevezetességek.

FRANCIÁORSZÁG. A követskara az új kölesön megválasztásával ez ideig elbeszélte. Utolsó foglalkozása a vasuti törvényjavaslatokkal, melyet eddig csak röviden érintetünk, igen tanulságos. A követskara utolsó vasuti tárgyalásai, mond egy levelező, igen ártottak a kamarának, de még inkább a kormánynak, és az új kölesönnek tüstint rákövetkezett tárgyalása a dolog koronáját 's tán magyarázatát is képezte. Lassankint szégyenleni kezdik a vasutépítés lassu haladását, és a kormány, mely főoka e lassúságnak, és érzelmeiket oly javaslatok keresztülvitelére használja, miket megtenni maga is rettegelt. Hogy a J. des Débats, mely tavál még büszkén fliogatta, hogy Franciaország nincs hátra a vasutak dolgában, most e hátramaradás miatt rimánykodik, hagyján volna, illy eszközözések hírlapnak megengedhetők. De kormányának nem. Valóban nevezetes látvány, hogy a francia kormány a vasutak félig status, félig társaságok általi létesítésének koros rendszerébe vetvén magát, fenekellen zavarba és a társaságoktól függésbe rántatik; és a kamara, szemel előtt látván a páriszék példáját és rettenetes benyomását, megkímélhetné volna a nemzetet e látványtól. Mintegy két éve, hogy a lyoni vasutársaság 200 millió nérszerinti tőkét megalkult. — A részvényeivel történt nérszédelgések oly gonoszak voltak, mint akármelyik pályánál, mint azon egy példa mutatja, hogy egyetlen egy váltóüzér 350,000 frankot nyert 580,000 részvény eladásá által, holott csak 400,000 részvény létezik. Ennek következménye lón, hogy a részvények melyen csökkentek értékükben (al-parin alól), és most a társaság mindenféle zavarban van. Ez természetesen igen rosszul hatott a vasut folytatására. A társaság a kormányhoz fordult, szerződésének megjavítását kérvé, 's megtagadás esetére a munkák felfüggesztésével fenyegetőzve. A kormány törvényjavaslatot terjesztett a kamara elé, miszerint a társaság a munkák folytatására bírassék 1848i maj. 1jeig, oly ígérettel, hogy ellene a kormány nem fogja a szerződés erejét végrehajtani. Ha a társaság ez időpontig, mi jelen pénzállapota mellett lehetséges volt, becsületesen teljesítette volna kötelezettségeit, a kormány mindamellett később enyhítette volna a szerződést. Szóval, a kormány megmutatta törvényjavaslatával, mikép érzi, mivel tartozik az országnak, annyival inkább, mivel az országgyűlés késő szakában az ügy kellően már meg nem fontaltathatott, és az illy provisoriumot magok a kamara viszonyai parancsolák. E helyett a kamarába hozatván a törvényjavaslat, e provisoriumot a bizottság felvetette és új javaslatot, végelhatározást tett helyébe. A társaság állítását, hogy 200 milliójával be nem éri, minden közelebb vizsgálat nélkül elhitték, a pálya birtoklását 44 évről 99re tágitották, és átlátván, hogy a status e pályát végre, mint mindeniket, megvásárolni kénytelen lesz, jövedelmét 5 1/2 procentre állapíták, 's ezt a későbbi visszavásárlás sinómértékűl állíták fel. Tehát a töke mindenesetre biztosítva van, 's most csak az a kérdés, nem jobban tette volna-e a status, ha az építést mindjárt kezdtében vállalta volna el, azon időben, midőn 4 pretre pénzt lőven kaphatott volna? A társaságok általi építések hasznának e példája bizonyára a lehető legkialtóbb, és a botrány kikerekítésére nem lett volna szükséges egyéb, mint azon követ urak neveinek, kik számos részvényekkel bírnak, felolvasása, mivel több ízben fenyegetőzének. A követek e magaviseleténél még botránykozatóbb a kormány magaviselete, mely nemcsak elejtette saját törvényjavaslatát, hanem midőn d'Angeville ur ugyanazt a bizottsághoz módosítványul indítványozá, ellene volt. A pálya visszavásárlása a status által elkerülhetlen, ha a többi társaságoknak hasonló kedvezményeket nyujtani nem akarunk. A lyon-parisi vasut csak egyik

része a marseille-havreinek. A paris-havrei 38, a marseille-avignoni 33 évig marad a társaságok kezében. Ez idő lefolyta után a statusnak a szóban levő pályát is vissza kellend váltania, ha általa minden rendelkezéseiben akadályoztatni nem akar. A statusot az kívánatott, hogy ha azt 50 év mulva visszaváltani akarja, 5 1/2 pretnek megfelelő tőkét fizessen, bármennyit jövedelmezett legyen addig a vasut. Ez ellen mindenekelőtt Garnier Pagés emelt szót, 's ki nem hallgatván, Dufaure sürgette a visszatérést a korábbi visszaváltási feltételekhez. A könnyűség, mellyel a társaság pártfogói e tekintetben engedtek, mutatja, hogy e czikk egyenesen a status megcsalására volt kiszámítva, és igazolja Grandin ur felkiáltását, midőn szóhoz nem juttatták: Vigyázzatok! ez ügy még a páriszék elé fog kerülni. — Ha a paris-lyoni vasuti törvényjavaslat tárgyalása botrányos, a lyon-avignonié már nevetéses volt. A kormány e társaságnak, mely munkálatait még el sem kezdette, csak kevéssé akarta enyhíteni szerződését, de a bizottság nagyobbította a könnyebbségeket: azonban a törvényes szavazatra elegendő tag nem volt jelen. Az ellenzék egyik része a lyon-parisi pályánál eltökélte magát, a törvényjavaslatot minden kitélhető módon akadályoztatni; ez nem sikerülvén a lyon-avignoninál csaknem egészen elmaradt. A ministerek ott állottak a pálya pártfogóival, 's nem tudák, mitevők legyenek; ha a tagok elegendő számmal voltak volna jelen, a bizottság javaslatai rohanással végzetettek volna be, így menekvéshez kellett folyamodni, hogy a tárgyalás elhalasztathassék. D'Angeville urnak alkalmat adtak indítványozni, hogy a kormány a társaság kezeségi összegét, 10 milliót az építés megkezdésére fordítsa. E javaslat, hogy a kormány maga építsen, valódi Eris almájá-kint esett a gyülekezetbe, 's midőn a közmunkák minisztere mellette nyilatkozék, a be nem avatottak nem tudák, mit gondoljanak a dologról, mert a miniszter nemcsak saját, hanem a bizottság törvényjavaslatát is elejtette. Tökéletes zavar következett, 's végre azon eszélyes javaslattal, hogy az ügy még egyszer utasítassék a bizottsághoz, végződött. Másnap a vita folytatván, a bizottság nyilatván, mikép a javaslatot el nem fogadhatja, és a ministerium is e nyilatkozathoz csatlakozott. Erre d'Angeville némileg megváltoztatta indítványát, aképen, hogy ha a társaság bizonyos ideig az építést el nem kezdi, a kormánynak szabad legyen a munkálatakat elkezdetni, mely czélra 10 millió franknyi hitel nyitattik számára, 's ez összeg bizonyos körülmények közt a társaság kezeségi összegéből veendő. Hiába kérte maga a bizottság is, hogy a kamara e javaslatnak, mely a status-építés elvét foglalja magában, néhány ülést szenteljen, a kamara sietett befejezni munkáját és elfogadta a meg nem emésztett javaslatot, mely tulajdonképen az egész eddigi rendszert halomra dönti, a ministerek hozzájárulásával. A legnevezetesebb az, hogy e javaslat épen az ideiglenesség híbját rejti keblében, mellyel a paris-lyoni vasutad a ministeri tervet hibáztatták. G. Pagésnak még azon ildomos kívánsága volt, hogy az ügy egészen abban hagyassék, és a kormányra bizassék, a társasággal eligazodni. Erről sem akartak hallani semmit, 's a törvényhozói bölcesség becses példánya keresztült ment.

SPANYOLORSZÁG. Madrid, jul. 25. A királyné néhány nap óta La Granjában van kis számú kísérettel 's eddigi módjára éli világát; reggel kel fel este fekszik le; legszokottabb mulatsága a kocsiszás, 's egyszer csaknem egy tóba fordult kocsiájával. A rendőrség, úgy mint ennek előtte Aranjuezben, La Granjában is megfeszítette beszéltetését 's a palotába és kertjébe csak kevés embert bocsát. Tegnap az anyakirályné nevenapja, tehát Izabella királynénál készcsök volt, azonban a tisztelgésre innen csak kevés előkelő La Granjába. A király e napokban Madridba akart jönni, de a ministerium a királyné egy parancsát közölte vele, melly szerint akármelyik királyi palotába költözhetik, csak a madridi nem. (Más levelezők szerint a király be is költözött volt már a madridi palotába, de azonnal kiutasított.) . . . Annyi tagadhatlan, hogy Izabella napról napra mélyebben trünyed a közvéleményben, 's még oly személyek is, kik a trón iránt teljes tisztelettel vannak, tisztelettel épen el nem áruló dolgokat beszélnek az ifju fejedelemtől. Ez nagy szerencsétlenség; mert Spanyolországban minden fel-forgatásainak daczára a királyi szék még folyvást legnépszerűbb, legsérthetlenebb. Nem monarchiai Spanyolország nem képzelhető. — A ministerium is folytatja útját; az egész világgal ellenséges lábon áll, de a lépés eszébe nem jut. Minden ember mondja: e kormány tovább nem tarthat, e zavarok tovább nem tarthatnak; 's a közben mégis nap mulik el nap után javulás reménye nélkül. A kormánynak sem pénze sem hitelle, a status papirosai értéktelenek, a kereskedés teljes bizalmatlanságban pang. — Concha tábornok Lissabonban igen jól fogadtott; az Oporiót megszállott spanyol seregek egyik része már visszaindult.

SVÉDCIA. Stockholm, jul. 27. A hivatalos hírlap a királyi nyiltelek közli, melly által a svéd birodalmi rendek 1847ki november 1jeig a fővárosba egybehivatnak.

OLASZORSZÁG. A Deutsche Allg. Zeitungnak ezt írták Rómából az összeseküvők tervéről: „Jul. 17én este, midőn a Piazza del Poplón a közböcsánat évnapijának ünneplésére legalább 50 000 ember gyűlt volna össze, a Via del Babuino, a Corso és Ripette utcákból három, összeseküvőkkel megakartott kocsi vágatott volna a csendes nép közé 's ez a nép közt levő orgyilkosoknak jel leendett a vérontás elkezdésére. Az ekép előidézett zavarban könnyű lett volna a szomorujáték többi részzeit is végrehajtani, melyek némelly kijelölt épületek felgyújtásából, mások kirablásából és lakosaiak legyilkolásából állottak volna.“sb.

Róma, július 27. Ó szentsége azt rendelé, hogy az isteni gondviselésnek, a polgári háború veszedelmétől megmenekésért Róma minden szentegyházaiban háromnapig tünneplyes hála adassék. A hirdetés már ki volt nyomtatva, midőn Orioli bibornok tegnap az egyházi főnökökhez köriratot

bocsátott, miszerint nagybaldogasszony ünnepe az egész birodalomban kilenc napos előünnepel előtessék meg.

Livorno, jul. 28. Olaszországban a pártok jellemzői kezdik magukat. A római catastropha borzasztó lett volna, ha meg nem akadályozták, 's kétségkívül magok előidézői lettek volna áldozatai.

Ferrara pápai város fellegvárában, a bécsi békekötésnél fogva ausztriai őrség tartatván, ez nem rég egy zászlóaljjal szaporították; miről a hivatalos Diario di Roma Julius 24kei számában következő megnyugtató nyilatkozat: „Az ausztriai őrség szaporítására történt hadi mozdulat a tartományokban, sőt a fővárosban is azon hír elterjesztésére adott okot, hogy az ausztriai seregek a pápai birodalomban elterjedni készülnék.

IGAZÍTÁS. Mult penteki számunkban a római jul. 20kai level elején e szavak: „Az összeesküvésnek” kimaradtak.

POROSZORSZÁG. Berlinben aug. 2kán a nagy lengyel pör nyilvános tárgyalatára megkezdett. Már reggeli 5 óra körül nagy néptömeg várakozott a statusbörtön kapuja előtt, a teremben helyt foglalandó.

különös karzaton foglaltak helyet. Általában a terem főajtájával a törvényszék tagjai ültek magasabb helyen, balra ültek a törvényszék jegyzője és két tolmácsa, jobbra a statusügyész két segédjével.

tolmácsok meghitteltetése után a német és lengyel nyelven szerkesztett vádlóval felolvasása következett Rogan törvényszéki jegyző által.

OROSZORSZÁG. A lipcei Allg. Zeitung ezt közli a lengyel határról jul. 25-éről: „Már jó idő óta kószált vidékünkön egy hír, mely némely hírlapban meglehetősen világos kifejezést nyert, itt azonban alig merle testvérnek sutogni; de most, ugy látszik, már olyan körökben is hirtre akad, melyeknek sorsa közvetlen összeköttetésben van ama hír kimenetelével.

AMERIKA. Az új-yorki hírek jul. 16aig, a mexikóiak jun. 16aig terjednek. Scott tábornok Puebla mellett megállapodni volt kénytelen, Taylor pedig folyást Monterey mellett táborozott; mindketten seregeket várnak Észak-amerikából, hogy a főváros felé indulhassanak.

Gr. Desseffy Emil vezérlete mellett szerkesztette Szevény József. (Szerkesztősegi szállás ur-utca Horváth-ház 540d. sz. a. 1. em.)

Hivatalos tudósítások.

(827) Birói árverés. (1) Folyó hó 11kén délelőtti 10 óra körül bírósági foglalkozás következtében különféle szobatorok 's egyéb ingóságok belvárosi granátos utcában 465dik sz. alatt közárverés útján el fognak adni.

(819) Kéneke árának leszállítása. (1, 3) A radoboji királyi kincstári kén-intézetnél Horváthországban a kének ára e' folyó évi augusztus 15-ig napjától fogva a készítményi helyen ekepen szállítatik le, ugyanint:

(821) Juh-eladás. (1, 3) A főmeltóság magy. kir. udv. kincstár rendelkezéséből a' megüresült váci püspökség részéről közhírré tétetik: hogy a' f. évi augusztus 19-én délelőtti 9 óra körül a' váci juhokból mint e' végre kitűzött árverési napon 's helyen a' következő kimustrált bírák, u. m.: 326 darab juhok, 26 db. kosok, és 3 db. ürök, összesen 355 darabok közárverés útján a' legelőbbet ígérőknek azonnali készpénz fizetésért eladandó fognak, mire ezennel, minden venni kívánók meghívának.

(804) Birói árverés. (2, 3) Folyó 1847dik évi augusztus 18dikán délelőtti 10 1/2 óra körül a' Pest sz. kir. városi telekhivatalban bírósági végrehajtás következtében egy rima-brezói vasgyári-részvény, közárverés útján, készpénzfizetés mellett, el fog adni. Kelt Pesten augusztus 5kén 1847. Károlyi Károly végrehajtó tanácsok.

(813) Haszonbérleti árverés. (2, 3) Selmec és Béalánya szabad királyi bányavárosok részéről közhírré tétetik: hogy alul elősorolt kisebb királyi haszonbérletek és egyéb javadalmak f. évi augusztus hó 18dik napján és szükség esetében folytatva Selmec város kebelében tartandó nyilvános árverés útján f. évi november hó első napjától kezdve, 3, 6, és 12 egymásutáni évekre a' legtöbbet ígérőknek szokott bizottság kimutatása mellett ujonnan haszonbérbe fognak adni; u. m. Tíz lisztmalom. Több rendbeli bor-, sör- és pálinka kocsmák. Magosházi vendéglő. Vihnyeji fürdő a' kocsmával és egy nagy urasági kerttel együtt. A' vadászat és madárszat, a' selmeci és béalányai erdőkben és területein. Számos nagyobb, kisebb szántóföldek, rétek és kertek.

(806) Hirdetmény. (2, 3) Szabad kir. Temesvár városa részéről ezennel közhírré tétetik: miszerint a' keblebeli hatkerékű Sz. János és háromkerékű Sz.-György nevű malmok, nemkülönben az előlki kert, kocsmák a' Béga folyónál halászat, színházi boltok és a' belsőváros tisztítása f. évi november 1-jétől 1850dik évi october utolsó napjáig, három évre folyó évi augusztus hó 16kán Temesváron a' városaházánál tartandó nyilvános árverés útján berbe adának. A' bérleti kívánók tehát ezennel felszólítatnak hogy a' fennkített határnapon Temesváron a' városaházánál hol a' bérleti feltételek is megtekinthetők, jelenjenek meg.

(807) Hirdetmény. (2, 3) A' nagymitlu m. k. udv. Kamara rendelkezéséből az ó-budai és vissegrádi koronai uradalmak részéről ezennel közhírré tétetik, hogy folyó évi augusztus hó 23kán: Tahin és Bogdányba; 24kén Vissegrádn; 25kén Budaörsön; 26kán Zsámbékon uradalmi fehér és vörös borok edény nélkül készpénzbeli fizetés mellett a' szokott délelőtti órákban nyilvános árverés útján el fognak adni; — venni kívánók ezennel meghívának.

(564) Schopp József elleni csödpér. (3, 3) 27567. Buda város törvényszékének jelentése szerint Schopp József helybeli kereskedő hitelezői csődületének határnapja f. évi augusztus 23, 24 és 25dikére tüzetvén ki 's tömeggondnokká Amtmann József hitelesítve, perügyelővé pedig Jory Ferencz hitelesítve nevezetvén; ugyanez kihirdetetik. Kelt Sz. Iván hó 28dikán 1847.

(811) Emich Gusztáv (1) magyar- és külföldi könyvkereskedésben Pesten ur- és kigyó-utca szögletén, a' cs. kir. postahivatallal átellenben kapható:

1840-dik évi országgyűlés. Közli Konkoli Thege Pál. Ára mind a' két kötetnek 4 frt ezüst pénzben.

Table with 2 columns: Location and Lottery numbers. Locations include Lotteria-huzások, Nemzeti színház, Mosonviban, Zágrábban, Pozsonyban, Miskolczon.

(536) Khon Márk elleni csödpér. (3, 3) 25353. Nógrád vármegye csödtörvényszékének felírása szerint Khon Márk szügyi zsidó hitelezői csődületének határnapja f. évi augusztus 30dikára tüzetvén ki 's tömeggondnokká Trajter Mihály táblabíró, perügyelővé pedig Holjcsy Pál hitos ügyész nevezetvén; ugyanez szokott módszerint kihirdetetik. Kelt Szent Iván hó 15dikén 1847.

(531) Váltó megsemmisítése. (3, 3) 23823. Torontál vármegye Csernovits Péter folyamodása következtében két rendbeli 1841dik évi december 4dikén 12,000 és 5000 p. fról 's a' mondott folyamodót szenvedőleg, Basch Józsefet pedig keresőleg illető már kifizetett, de kifizetés után elveszett váltónak történt kitáblázását 's megsemmisítését országsszerint kihirdetetik körvén; ennelfogvást a' körülírt váltók megsemmisítése körile közhírré tétetik. Kelt Sz. Iván hó 8dikán 1847.

(532) Kötelezvény-megsemmisítés. (3, 3) 23909. Pest város tanácsának Lövinger Ignác né született Koblenzer Julianna folyamodása következtében tett felírása folytán 1829. évi ápril 2kán 137 p. fról kiadott 's a' mondott folyamodót keresőleg néhai Kisfaludy Károlyt pedig szenvedőleg illető 's 1833dik évi árvis alkalmával eltévedt kötelezvény megsemmisítése ezennel körszerint kihirdetetik. Kelt Sz. Iván hó 8dikán 1847.

(540) Krausz Salamon elleni csödpér. (3, 3) 25530. Arad város tanácsának jelentése szerint Krausz Salamon keblebeli kereskedő ellen saját kérelmére rendelt csödpérben a' hitelezők megjelenésére f. évi szeptember 14diké tüzetvén ki határnapul, ideiglenes tömeggondnokul Sarlot János városi tanácsnok, perügyelővé pedig Vranovics János tisztli alügyész nevezetvén ki. Mi is kebleserint kihirdetetik. Kelt Sz. Iván hó 15dikén 1847.

(816) Hirdetmény. (1) Alulírt mély tisztelettel jelenti a' nagyérdemű közönségnek, hogy e' most bekövetkezett szünetnapok ideje alatt is lakásán, czukor-utca 495. sz. alatti 2-ik em. — ünnepeket kivéve, naponként reggeli 8-10 délután 3-5-ig néhány növendékét oktatása alá elfogadni kész. Egyébiránt, szabad óráiban, t. cz. szülei kívánatára saját lakásukban is oktatást adand. Bővebb értekezhetni májól kezdve naponként déli 12 órá-tól 2-ig. Olmicer József a' pesti egyik finevel-intézet tulajdonosa.

(810) Haszonbérlet. (1) Gyöngyös mezővárosban a' „három rózsához” címzett vendéglőadó négy egymásutáni évre árverés útján augusztus 30kán reggeli órákban a' helyszínen ki fog adni e' tárgyban bővebb tudósítást uradalmi számtartó Balla Mihály őrül vethetni Gyöngyösön.

Egy tapasztalt nevelő. (1) ki részint egyes növendékek mellett nagy ur házáknál, ugy nemkülönben nyilvános tanítói pályán is több év alatt legjobb sikerrel működött, — valamely ur családoz egy vagy több növendék mellé nevelőnek ajánlja magát. Bővebb tudósítást e' lap kiadóhivatala adand. (817) (1)

(798) Felszólítás. (2, 2) A' f. évi július 10kén sz. kir. Debreczen városában kihirdetett nádori bírósági ítélet nyomán a' tisztavölgyi társulatnak további teendőiről mielőbb tanácskoznia 's annak következtében intézkedni kellett, ezen tanácskozásnak megkezdésére augusztus 23dik napjának reggeli 9 órája azon hivatalos felszólítással tüzetik ki a' kpti választmány ülésének tartására; miszerint e' társulat kpti választmánya tagjai ez időre Pesten a' tanácskozásban részt venni sziveskedjenek. — Es miután a' fenforogó kérdések az öszves társulat érdekeire jelentékeny fontosságúak, a' társulat egyes érdekelteinek megjelenése is kérietik. — Kelt Pesten 1847. augusztus 2-án. Gróf Károlyi György mint a' tisztavölgyi társulat elnöke.

Gabonár váltó garasokban.

Table with 7 columns: Location, Month, and Garas values. Locations include Tisztaluzba, Kétszeres, Rozs, Árpa, Zab, Kukoricza.

(797) Óvás és figyelmeztetés. (3, 3) Mintegy két év előt több rendű kitéttel 's e' szerint érvénytelen váltók, rájok szerződő pénz ígéretek mellett csikartatván ki tölem; — miután sem értékeiket meg, — sem váltóimat vissza nem kaptam, ezennel figyelmeztetem mindenki, mikép engem illető váltók vételétől — mielőtt tölem vagy személyesen, vagy bérmentes levélben — felvilágosítást nem kap — fölülte óvakodjék, ha a' vételből eredendő kellemetlenségeknek nem akar kiúve lenni. — Egyszersmind azt is kijelentem, miszerint: ha ne tán f. évi augusztus 7-dik napjától kezdve valamikor váltót fogadnék el (mi nem valószínű) arra — legyen az magyar vagy német szövegű, nevémet egyedül magyarul 's a' többiekkel teendő megkülönböztetés végett, praedictumommal együtt fogom irni. — Minden váltó mellyen ez hiányzand korábbi keletűnek fog tekintetni. Kelt Miskolczon 1847. évi júliusban. N.-Lónyai Lónyay Ferencz.

(682) Haszonbérlet. (3, 3) Pilis m. városnak — hol vasuti állomás is létezik — néhai gr. Belezny Károlyt illető 's bírói zárt alatt levő 1/2-ös ad része; — melly áll egy urasági csinos lakhelyből 's több gazdasági épületekből, két szárazmalomból 's ehez tartozó 1000 holdat meghaladó majsorsági földből, 33 és 1/2 jobbágytelek, mintegy 120 zsellérből; — a' hozzá 1/2-ban tartozó kisebb királyi haszonbérletekkel, e' f. évi augusztus hó 15kén d. u. 4 óra körül Pesten a' megyeházánál, az alulírt szállásán tartandó árverésen 3 egymásután következő évre, a' legtöbbet ígérőknek, haszonbérbe fog kiadni. Kecse Péter mint néhai gr. Belezny Károly zástómege gondnoka.

(809) Néhai Becsy Ignác (1, 3) vagyontömege ellen, 1839dik évi szeptember 21dik napján, t. nemes Szathmár megye helyettesített alispánja előt indított csödpérnek továbbfolytatására folyó 1847dik évi augusztus 30dik napja határnapul kitéttvén: az illető hitelezők, a' kijelölt napon Szathmár megyebeli N.-Károly m. városban, Vályi Lajos helyettesített alispán ur bírói széke előtt jelenjenek meg.

Statuspapírosok és részvények árkeleto. Bécs, aug. 6kán 1847. 5 pcent st. köt. 106 1/2 s. fr. p. 3 pcent st. köt. 96 1/2 s. fr. 3 pcent st. köt. 68 1/2 s. fr. 1834ki st. köles (500 fr.) 7-0 fr. 1839ki (250 fr.) 30 1/2 s. fr. 1839-ki (50 fr.) — fr. Bankrészvények darabja 1604 fr. Pesti közép. vasut (100 fr.) 99 1/4 fr. Nagy-szombati (200 fr.) 103 fr. Pesti lánchíd-részvény (100 fr.) — fr. — Gözhajó részv. (500 fr.) 619 fr. — Eszterházy-sorsjegy 61 1/2 s. fr. p. p. D u n a v i z á l l á s. Budán aug. 7-én regg 8 ór. 9 1/2 s. fr. 6 s. fr. 10 fölött.